

Liturgia domácej cirkvi

Kvetná nedeľa „B“

Rodina – malý Jeruzalem

1. Úvodné obrady

Na stôl položte kríž alebo ikonu alebo obraz Sv. Rodiny, zažatú sviecu a Sv. Písmo. Je možné mať na stole aj ratolesti, ktoré sa v túto nedeľu zvyknú v našich chrámoch požehnávať. Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: Slávime Kvetnú nedeľu, ktorou vstupujeme do Veľkého alebo Svätého týždňa, ako sa tento týždeň zvykne nazývať. Je veľký a svätý preto, lebo sa v ňom odohrali tie najväčšie a najsvätejšie udalosti v dejinách sveta. Boží Syn zomrel a vstal zmŕtvych, aby nás vykúpil z otroctva hriechu a smrti. Ježiša vstupuje do Jeruzalema a ide v ústrety hodine, pre ktorú prišiel na tento svet. Sprevádzajú ho zástupy ľudí, ktoré mu volajú na slávu, prestierajú mu svoje plášte a pozdravujú ho palmovými ratolestami. Medzi týmito ľuďmi boli iste prítomné aj mnohé rodiny. Aj naša rodina sa dnes chce zaradiť medzi ne. Ježiš prichádza, aby nás spasil, preto aj my s radostným srdcom volajme: „*Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!*“

S: Spas nás! Náš kráľ! Hosanna na výsostiach!

V: Pane, v tejto chvíli ticha ťa prosíme o odpustenie našich previnení. Zhliadni vo svojom milosrdenstve na nás a odpusť nám naše hriechy, ktoré sme spáchali myšlienkami, slovami, skutkami alebo zanedbaním dobrého.

Chvíľa ticha

V: Na znak vzájomného odpustenia si teraz dajme znak pokoja. *(Primeraným spôsobom a podľa zváženia si prítomní vymenia znak pokoja)*

V: Nebeský Otče, ďakujeme ti za tvoju nesmiernu lásku, ktorá sa nám zjavila v smrti tvojho milovaného Syna. Obdaruj nás milosťou, aby sme v nastávajúcich dňoch ešte viac zakúsili jej moc, ktorá ničí naše hriechy, vracia nám slobodu Božích detí, vytvára z nás spoločenstvo bratov a sestier a zbavuje nás večnej smrti. O to ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

S: Amen.

2. Spoločná modlitba Žalmu 18 (ak je možné, môže sa spievať)

V: *Milujem ťa, Pane, ty moja sila.*

S: *Milujem ťa, Pane, ty moja sila.*

Milujem ťa, Pane, moja sila;

Pane, opora moja, útočisko moje, osloboditeľ môj.

Bože môj, moja pomoc, tebe dôverujem;

ty si môj štít, sila mojej spásy a môj ochranca. **S:**

Vzývať budem Pána, lebo jemu patrí chvála,

a budem zachránený pred nepriateľmi.

Obklúčilo ma smrtiace vlnobitie

a vydesili zlostné prívally.

Ovinuli ma povrazy záhrobia,

zovreli ma osídla smrti. **S:**

V úzkosti som vzýval Pána

a volal som ku svojmu Bohu.

Zo svojho chrámu počul môj hlas

a moje volanie pred jeho tvárou preniklo k jeho sluchu. **S:**

3. Evanjeliový úryvok

V: Čítanie zo svätého evanjelia podľa Marka (Mk 11, 1-10)

Ked' sa blížili k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii pri Olivovej hore, poslal Ježiš dvoch svojich učeníkov a povedal im: „Chod'te do dediny, čo je pred vami. A len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nijaký človek nesedel. Odviažte ho a prived'te. A keby vám niekto hovoril: ‚Čo to robíte?‘, povedzte: ‚Pán ho potrebuje a hneď ho zasa sem vráti.‘“

Oni odišli a na rózcestí našli osliatko priviazané vonku pri bráne; i odviazali ho. Niektorí z tých, čo tam stáli, im vraveli: „Čo to robíte, prečo odviazujete osliatko?“ Oni im povedali, ako im kázal Ježiš, a nechali ich.

Osliatko priviedli k Ježišovi, pokládli naň svoje plášte a on si naň sadol. Mnohí prestierali na cestu svoje plášte, iní zasa zelené ratolesti, čo narezali v poli. A tí, čo išli pred ním, aj tí, čo šli za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach!“

V: Počuli sme slovo Pánovo.

S: *Chvála tebe, Kriste.*

4. Zamyslenie

Najväčší taliansky básnik Dante Alighieri vo svojom najslávnejšom diele *Božská komédia*, opisuje svoju púť peklom, očistcom a rajom. Pri vstupe do pekla Dante číta nad bránou nápis: „Zanechajte všetku nádej, vy všetci, čo tu vstupujete.“ Peklo je miesto bez nádeje. Je beznádejným miestom večného utrpenia a smrti, z ktorého niet návratu k láske a životu, pre ktoré bol človek Bohom stvorený.

V evanjeliovom úryvku sme počuli, ako Ježiš slávnostne vstupuje do Jeruzalema a ako ho pri jeho vstupe sprevádza jasajúci dav ľudí. Volajú mu na slávu: „Hosana!“ „Kráľ Izraela!“

„Hosanna!“ Viete čo znamená slovo *hosanna*? (Možnosť interakcie). Slovo *hosanna* znamená „spas ma“. Židia prosia Ježiša, aby ich spasil, aby ich vyslobodil. Myslia si, že ich vyslobodí spod nadvlády Rimanov a že on bude ich novým kráľom, ktorý im prinesie blahobyť a mier.

Ježiš ich ide spasiť a vyslobodiť z otroctva, a chce im kralovať. No prináša inú spásu, inú slobodu a iné kráľovstvo. A nielen židom, ale všetkým ľuďom všetkých čias, aj nám. Ježiš nás prichádza vyslobodiť od nášho najväčšieho nepriateľa, ktorým je diabol. Vykupuje nás z otroctva hriechu. Tým chce medzi nami nastoliť kráľovstvo lásky a pokoja. Hriech totiž spôsobuje nepriateľstvo a nepokoj. Človek, ktorý hreší hovorí Bohu: „Nechcem, aby si bol mojim priateľom. Nechcem, aby sme boli priateľmi.“ Hriech zároveň znepriateluje aj ľudí medzi sebou navzájom. Koľko krát sme si hriechom (hádkou, zlým slovom, hnevom, šarvátkou...) urobili nepriateľov z blížnych a sami sme sa pre nich stali nepriateľmi? Ježiš nás vykupuje z otroctva hriechu a robí z nás opäť priateľov. Sme jeho priateľmi, sme priateľmi Boha! Zároveň, vďaka jeho láske, môžeme žiť priateľstvo medzi sebou navzájom. Žiť vzťahy lásky a priateľstva tak s Bohom ako aj s blížnymi znamená byť súčasťou Božieho kráľovstva.

To, že Ježiš prináša novú slobodu i to, že je iným kráľom, ako si ľudia predstavujú naznačuje aj tým, že sa do Jeruzalema rozhodne vstúpiť na malom osliatku a nie na silnom víťaznom koňovi, ako to robili vojaci a bojovníci zvyčajne. Osliatko je symbolom pokory, poníženia a služby.

Osliatko, ako symbol pokory a poníženia naznačuje, že Ježiš ide v ústrety dňom, ktoré budú plné bolesti, poníženia, utrpenia, ba dokonca, že to budú dni, keď sám prejde bránou smrti cez ukrižovanie. Mnoho ľudí v Ježišovej bolo umučených a ukrižovaných. Boli to však rôzni odsúdení zločinci. Ale Ježišova cesta je úplne inou cestou. Osliatko, na ktorom sedí je znakom, že je to cesta lásky, ktorá slúži a miluje ľudí až do krajnosti. Kristova cesta nie je cestou zločince, ale cestou spravodlivého a nevinného. Je cestou človeka, ktorý nikdy nespáchal hriech. Zároveň je cestou Boha, ktorý vzal na seba všetky hriechy sveta, i tie moje, aby ich zničil v mori milosti a lásky. Smrťou na kríži Ježiš zbavil diabla jeho moci a zbavil definitívnej moci aj samotnú smrť.

Smrťou smrť premohol a svojim zmŕtvychvstaním nám otvoril bránu raja. Nad touto bránou sa nachádza opačný nápis, ako nad tou pekelnou. Nad nebeskou bránou je napísané: „Zanechajte všetku beznádej, vy všetci, čo tu vstupujete.“

Stojíme na začiatku Veľkého týždňa, ktorý vyvrcholí veľkonočným trojdním v nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania. Je to týždeň, v ktorom nám bola navrátená stratená nádej, pretože nám bol vrátený zmysel nášho života. Je to týždeň veľkej nádeje, ktorú tak veľmi potrebujeme. Všetci sme už unavení z pandémie, zarmútení nad smrťou mnohých ľudí i tých, ktorých sme poznali a boli nám blízki. Možno sme znechutení z iných udalostí alebo aj z vlastných hriechov a zlyhaní. Nádej, ktorú nám prináša Ježiš je viac než len to, „že hádam bude lepšie“. Nádej, ktorú nám prináša Ježiš vyplýva z toho, že v jeho rukách, a len v jeho rukách, je náš osud (porov. Ž 31, 16). Jeho ruky sú rukami ukrižovanými – sú rukami lásky. Otvorené náručie na kríži je znamením lásky, ktorou si nás chce privinúť a objat' nás takých, akí sme a to aj so všetkými obavami či strachmi, ktoré prežívame. Jeho vzkriesené a oslávené ruky sú zas rukami istoty. Rukami, ktoré nám hovoria a dávajú istotu, že hriech, bolesť, utrpenie ani smrť nemajú posledné slovo v našom živote, hoci sa to tak niekedy môže zdať. Tak ako apoštolom, aj nám hovorí: „Dotkni sa

svojou vierou mojich oslávených rán. Dovoľ mi svojou vierou, aby som ťa objal a privinul do svojho náručia. Tak spoznáš lásku, ktorá ti prináša nádej, istotu a pokoj.“ Áno, v jeho rukách je náš osud! Osud, ktorého meno je - nádej!

V týchto dňoch Ježiš pozýva našu rodinu, aby sta stala „malým Jeruzalemom“. Na Zelený štvrtok sa naša rodina má premeniť na „malé večeradlo“ – na miesto slúžiacej lásky a rozlámaného chleba, ktorý sa láme a dáva tým, ktorých miluje. Na Veľký piatok sa môže stať „malou Golgotou“ – miestom zmierenia a odpustenia. Na Bielu sobotu „tichým hrobom“ - miestom, kde bude v tichosti klíčiť nový život. A na Veľkonočnú nedeľu miestom vzkriesenia, miestom pravej lásky, ktorá víťazí nad akýmkoľvek zlom a prináša pravý život.

(Ak niekto chce, môže sa podeliť o krátku myšlienku, ktorá ho oslovila z Božieho slova. Prikladám obrázok

V: Teraz môžeme využiť naše hudobné talenty a spolu si zaspievať pieseň a osláviť ňou dobrého Pána Boha.

(Je možné spolu zaspievať pieseň napr. „[Ježiš môj](#)“, alebo inú vhodnú pieseň. Ak niektorí členovia rodiny hrajú na nejaký hudobný nástroj, môžu ho využiť... [Slová a akordy k piesni](#))

5. Vďaky a prosby (do modlitby sa môžu zapojiť viacerí).

V: Pane, v tvojom mene sme zhromaždení na našej rodinnej liturgii. Ďakujeme ti za túto chvíľu i za tvoju prítomnosť uprostred nás. Prijmi naše vďaky a vypočuj naše prosby, ktoré ti s dôverou chceme teraz predniesť. Spoločne volajme:

S: Bože, zmiluj sa nad nami a vypočuj naše prosby.

- Pane, ďakujeme ti za čas pôstu, ktorý sme prežívali uplynulých štyridsať dní a prosíme ťa, aby v nás ovocie pôstu naďalej zostávalo a pôsobilo v našich životoch. **S:**

- Pane, ďakujeme ti za to, že ťa dnes môžeme chváliť v našej rodine a prosíme ťa, aby sme nastávajúce dni veľkonočných sviatkov prežili v tvojej milosti a láske.

- Pane, ďakujeme ti, že si nás svojou smrťou a zmŕtvychvstaním oslobodil z moci hriechu a smrti. Daj nám milosť a silu vytrvať v boji proti hriechu a spolu s tebou na ním víťaziť.

- Pane, ďakujeme ti za kňazov v našej farnosti a prosíme ťa, aby si v nich obnovil milosť sviatosti kňazstva a upevnil ich v láske k tebe a v horlivosti v kňazskej službe.

- Pane, daruj našej diecéze nového a starostlivého diecézneho biskupa.

- Pane, ďakujeme ti za našich starých rodičov, všetkých príbuzných, priateľov a známych. Prosíme ťa, aby si ich chránil od každého zla.

- Pane, prosíme ťa za všetkých chorých, trpiacich a zomierajúcich. Stoj pri nich, buď im posilou a nádejou v ich utrpení.

- Pane, ty si povedal: „Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili.“ Ďakujeme ti za lekárov, zdravotníkov a ošetrovateľov, ktorí sa neúnavne starajú o chorých a starých ľudí. Daruj im vytrvalosť v ich službe, ktorá pramení z vedomia, že slúžia tebe.

- Pane, prosíme ťa, odvráť od nás pandémiu i všetko zlo, ktoré so sebou prináša.

- Pane, prosíme ťa za našu vlasť a jej verejných činiteľov. Osviet' ich mysle i srdcia svojim Duchom a daj, nech sa nechajú viesť pokorou a vedomím zodpovednosti za spoločné dobro nás všetkých.

- Pane, otvor brány raja našim zomrelým príbuzným a daj nech sa večne radujú v tvojej prítomnosti.

6. Modlitba duchovného svätého prijímania

V: Keďže dnes, ani v najbližších dňoch nemôžeme ísť do kostola a prijať Pána Ježiša v Eucharistii, chceme ho prijať skrze duchovné sväté prijímanie. Na chvíľu sa stíšme vo svojom srdci

Chvíľa ticha

V: Teraz pomaly a sústredene prednesme spoločne nasledujúcu modlitbu:

Všetci sa spoločne modlia:

Môj Ježišu, verím, že si v Najsvätejšej oltárnej sviatosti skutočne prítomný.

Klaniam sa ti a milujem ťa nadovšetko.

Z lásky k tebe ľutujem všetky svoje hriechy.

Sľubujem, že sa budem vyhýbať každej hriešnej príležitosti.

Moja duša túži po tebe, ale keďže ťa teraz sviatostne nemôžem prijať, príd' aspoň duchovne so svojou milosťou do môjho srdca.

Daj, aby som vždy žil v tvojej milosti, a tak plnil tvoju vôľu.

Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen. *(sv. Alfonz z Ligouri)*

7. Modlitba Pána (Členovia rodiny sa môžu chytiť za ruky.)

V: Teraz sa s dôverou a láskou obráťme na nášho nebeského Otca a modlime sa tak, ako nás to naučil sám Pán Ježiš.

S: Otče náš...

8. Záverečné požehnanie (Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia sa požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:)

(Meno) Žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

V: Zakončíme našu domácu liturgiu tým, že Márii, Kráľovnej rodiny i sv. Jozefovi, zveríme našu rodinu, našu farnosť, celú Cirkev, našu vlasť i celé ľudstvo, najmä tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach.

S: Zdravas Mária... alebo Pod tvoju ochranu...

V: Dobrorečme Pánovi.

S: Bohu vďaka.